JE MAINTIENDRAI

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XVII. ZATURDAG den 19den SEPTEMBER, 1829. N. 39.

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven ter Drukkery voor Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden, door De Weduwe WILLIAM LEE.

Mengelingen.

DOCTOR FRANCIA.

De diktator van *Paraguaÿ* is van middelbare gestalte, heeft regelmatige gezigtstrekken een zwart vurig oog. Hÿ is 70 jaren oud, maar schÿnt veel jonger. Meestal draagt hÿ eenen blaauwen met goud geborduurden rok, wit vest, witte broek, zÿden koussen en schoenen met gouden gespen. Hÿ heeft een opgeklaard verstand en eene goede wetenschappelÿke beschaving ; in zÿne kleine maar keurige boekverzameling ziet men de werken van *Rousseau*, *Voltaire*, *Raÿnal*, *Rollin*, *la Place* enz., wiskundige werktuigen en kaarten. Daar hÿ door de laatste zonder de hoofdstad te verlaten met het land bekend is, gelooft het volk dat hÿ in de sterren leest. FRANCIA haat de monnikken en is een groot vereerder van NAPOLEON. Hÿ is wantrouwig en jaloersch op zÿne magt. Als hÿ kwade luimen heeft, is hÿ zeer tiranniek. Den eigenaar van een oud vat voor hetwelk zÿn paard schuw geworden was, zette hÿ gevangen. Na eene ontdekte zamenzwering schenen hem de oranje-boomen op de straten eenen aanval op zÿne persoon te kunnen begunstigen, en hÿ liet dezelve alle omhakken, hoe nuttig deze boomen ook in het brandende zand van *Paraguay* waren. In eene voor de stad gelegene kaserne heeft hÿ eene woning waarin hÿ somtÿds slaapt, opdat men niet wete waar hÿ eigenlÿk zÿ. Sedert hÿ in 1824 zÿne magt bevestigd zag, gedroeg hÿ zich als een voortreflÿk, kloek en regtvaardig regent, doch dikwÿls drÿft zÿne kwade luim, welke, zoo men zegt, uit eene ligchaamlÿke ongesteldheid voortspruit, boven. Zoo gaf hÿ eens het bevel om allen die naar zÿne vensters opzagen, dood te schieten, doch trok hetzelve spoedig weder in, zonder dat het kwade gevolgen had gehad.— Het huis dat hÿ bewoont staat afgezonderd door breede straten omringd. Slechts vier slaven bedienen hem : een neger, een mulat en twee mulatinnen, welke hy zeer goed behandelt. Met zonnenopgang staat hÿ op en zet zelf zÿne thee. Daarop gaat hÿ in den tuin wandelen eene sigaar rookende ; om 6 uren verschÿnt de barbier ; dan begeeft hÿ zich in eenen katoenne slaapjas in de uiterste zuilen-gaanderÿ van het huis, en geeft daar audientie aan particulieren.— Te 7 uren keert hÿ in zÿn kabinet terug, waar hÿ met de staats-ambtenaren arbeidt. Om 12 uren eet hÿ zÿnen eenvoudigen maaltÿd, altÿd door hem zelven opgegeven. Na den maaltÿd doet hÿ een klein slaapje, gebruikt daarna weder thee en arbeidt tot 4 à 5 uren. Na dezen tÿd doet hÿ een toertje te paard, en is dan, ofschoon hÿ een goed geleide heeft, met eene sabel, twee pistolen en nog een paar zak-pistooltjes gewapend. Na de terugkomst werkt hÿ nog tot 9 uren, neemt dan zÿn avondmaal en legt zich altÿd om 10 uren te slapen, na vooraf zelf zÿne deuren gesloten te hebben.

Wanneer men gehoor bÿ hem krÿgt, mag men ten hoogsten op zes schreden afstands naderen, en zelfs als hÿ een teeken geeft om naderbÿ te komen, moet men toch drie schreden verwÿderd blÿven ; de armen moeten als men voor hem staat, langs het ligchaam uitgestrekt zÿn en de handen open, ten bewÿze dat men geene wapen bÿ zich heeft ; zelfs officieren moeten ongewapend voor hem verschÿnen. Vooroordeelen bezit hÿ overigens niet ; zÿn geest is vrÿ, zÿn verstand helder en doordringend. Alle godsdiensten gelden bÿ hem gelÿk en hÿ zelf heeft verklaard tot geene byzondere kerk te behooren. Zÿne buitengewone onpartÿdigheid, belangloosheid en de geestkracht die hem met gemak en orde de verschillendste en ingewikkeldste zaken doet verrigten, hebben hem de hoogachting en het vertrouwen van de inwoners van *Paraguay* verworven, en de zigtbaar weldadige gevolgen zÿner regering, verzekeren hem de met geweld verkregene magt.

Iets over de Fransche Expeditie naar Morea.

De zending van Fransche troepen naar Morea, alhoewel dan ook in getal niet zeer sterk zÿnde, maakt onbetwistbaar eene der gewigtigste tusschen-gebeurtenissen in de geschiedenis van den Griekschen vrÿheidsoorlog uit.

Reeds in de lente van 1828, toen de Russische armee over den Pruth gegaan was, had de Fransche regering het ontwerp eener krÿgstoerusting naar Morea gemaakt, maar het Engelsche Hof kwam tusschen beide, en Rusland zelf scheen toenmaals daaraan geene groote waarde te hechten, daar het Griekenlands bevrÿding niet slechts in den zin van het Londensch Traktaat van den 6den Julÿ 1827, maar als volkomen onafhankelÿk door zÿne eigene wapenfeiten meende te zullen verzekeren, en eene Fransche zee-uitrusting die niet dan inwikkelingen en nieuwe aanmatigingen bewer[illegible] als volkomen overbodig beschouwde.

Engeland beweerde, wel is waar, dat eene gestrenge sluiting der, door de Egyptenaars bezette havens in Morea, en de daardoor verhinderde verzorging van het Egyptische leger van uit Egypte, van welk land het, bÿ eene gansche verwoesting van Morea genoodzaakt was zÿn geheel onderhoud te trekken, noodzakelÿk ook de algeheele verdrÿving der Egyptenaars uit Morea ten gevolge moest hebben. Maar de uitkomst leerde aldra, dat deze blokade, hoe gestreng zÿ ook zÿn mogt, en niettegenstaande de Egyptische, daardoor, bÿ herhaling, tot groot gebrek zoo wel aan levensmiddelen als aan andere niet minder noodwendige behoeften, gebragt moest worden, echter haar doel niet volkomen bereikte, naardien *Ibrahim*, deels door middel van enkele afzonderlÿke schepen, deels langs andere kanalen, desongeacht in het allerdringendste wist te voorzien, en het derhalve met iederen dag twÿfelachtiger werd, of men, op deze wÿze, *Ibrahim*, voor het invallen van den winter, wanneer noodzakelÿk de blokade zoude moeten opgegeven worden, tot de ontruiming zoude kunnen dwingen ?

Toen de Russische armee, kort na haren overtogt over de Donau, in Junÿ 1828, op het onverwachtst, krachtdadigen tegenweer ontmoetende ; toen versche talrÿke legerbenden uit Rusland opgeroepen moesten worden, ten einde, de, op den regter Donau-oever bemagtigde stellingen te behouden, en de belegering van Varna te kunnen ondernemen, toen *moet* van zÿde Ruslands het denkbeeld eener Fransche krÿgstoerusting als eene, onder de gegevene omstandigheden, voor Rusland zeer nuttige afleiding aan het Fransche kabinet voorgesteld, en door dit kabinet des te gretiger aangenomen zÿn geworden, naar mate het nieuwe Fransche Ministerie eene dergelÿke krÿgstoerusting—evenzeer aan de onrustige gemoedsstemming der natie, als aan den toen juist heerschenden modesmaak voor de zaak der Grieken voegende—beschouwde als een voornaam middel om zich bÿ Koning en volk bemind te maken, en zich zelven vast te wortelen.

Men weet het; geene natie is meer schrander en meer geslepen voor het tot stand brengen van onderhandelingen, dan de Franschen. Zÿ vinden voor alles niet slechts schoone woorden, maar ook,—immers schÿnbaar—goede gronden. Engelands toestemming werd alvorens verzocht en verkregen. Te zelfder tÿd werden negotiatien met den Pacha van Egypte en met diens zoon *Ibrahim*, ja zelfs met den Divan te Constantinopel, deels door tusschenkomst van den Nederlandschen Gezant aldaar, deels door middel van eigene Agenten, betreffende het ontruimen van Morea aangeknoopt.

Engeland—deze onderneming juist niet zeer genegen zÿnde, en geloovende, dat het die door een spoedig tot stand gebragt vergelÿk nutteloos zoude kunnen maken, ondersteunde de gezegde negotiatien niet slechts door zÿne Agenten, maar ook, met name, door den Admiraal *Codrington*, en door dezen werd, gedurende dat de daartoe bestemde Fransche troepen zich inscheepten, de bekende overeenkomst tot ontruiming van Morea gesloten. Of echter deze overeenkomst, bÿ den herhaald door *Mahmoud II* tegen den aftogt der Egyptenaren uitgedrukten wil, immer tot voltrekking zoude gekomen zÿn, wanneer niet de kleine Fransche armee verschenen, en door de vereenigde Engelsch-Fransch-Russische vloot ondersteund geworden ware, moeten wÿ des te meer in twÿfel trekken naar mate het met dit alles, nog krachtenspanning genoeg heeft moeten kosten, om de werkelÿke ontruiming tot stand te brengen. Het verstrekt der Fransche schrandere bekwaamheid tot veel eer, dat zÿ op eene zoo verstandige wÿze, zonder bloedvergieten, zich van de sterkten op Morea meester gemaakt, en derhalve hunne onderneming met gelukkigen uitslag volbragt hebben, zonder—immers tot heden—noch met den Grooten Heer, noch met den Egyptischen Pacha, tot eene formele vredebreuk te komen.

Het schiereiland is thans geheel bevrÿd, het bestaan van Nieuw Griekenland, als eigendomlÿke onafhankelÿke staat, schÿnt thans volkomen zeker, en daarmede dus het oogmerk van het Londensch traktaat van den 6den Julÿ bereikt te zÿn ; ja, het laat zich zelfs aanzien, als hadde de Divan te Constantinopel dezen gang der zaken afgewacht, om eindelÿk tot het gezegde traktaat, als, van nu af, niet meer vermÿdelÿk, zÿne toestemming te kunnen geven.

Voor Nieuw Griekenland zoude het, trouwens, in meer dan één opzigt, verre weg beter geweest zÿn, indien de ontruiming zonder de Fransche expeditie ware tot stand gebragt geworden, ofschoon het thans hopen mag, niet slechts van de Porte geheel en al onafhankelÿk te worden, maar ook zÿne grensscheidingen verder te zien uitzetten, dan zulks anders zoude geschied zÿn.

Beide deze aangelegenheden, intusschen, zouden ten slotte nog wel van den verderen meerder of minder gunstigen uitslag der Russische wapenen af hangen.

Of de expeditie enkel uit grootmoedigheid, zoo als van de Fransche zÿde beweerd wordt, of om het traktaat van den 6den Julÿ te voltrekken, in werking is gebragt geworden ; en of Frankrÿk, naar de meening van vele Staatskundigen, daardoor tevens gedwongen werd om zÿne houding opzigtelÿk den Turkschen oorlog, (welke houding zich, vroeger, openbaar merkelÿk naar Ruslands zÿde neigde.) meer in overeenstemming met die van En-

geland te brengen; daarover zal eene, niet verre meer verwyderde, toekomst beslissen.

Wy, voor ons, gelooven, dat de Franschen hunne voordeelen op geene hoegenaamde wyze uit het oog verliezen, en het meest mogelyk nut uit dezelve trekken zullen. Intusschen zoude ook de Fransche natie te vreden konnen gesteld worden indien slechts de Ministers daardoor het Staatkundig aanzien van Frankryk weder hersteld, en overigens te kennen gegeven hebben, dat—zoo als vroeger—zonder Frankryk niet gewigtigs in Europa geschieden kan.

'sGravenhage, Mei 25.—In de gewone jaarlyksche byeenkomst van de Handelmaatschappy heeft de president verslag gedaan, wegens derzelver operatien over het boekjaar 1828. Uit hetzelve is gebleken, dat de daling der koloniale producten in den loop van dat jaar aan de markten van Europa een ongunstigen invloed heeft gehad op deze operatien, zoodanig, dat, ook ten gevolge van nog andere bezwarende omstandigheden, de schade de baten hebben overtroffen;—dat de maatschappy mitsdien genoodzaakt zal zyn, om zich aan Z. M. den Koning te wenden voor het volledig bedrag der interessen, en dat daarenboven nog eene afschryving van het kapitaal zal gevorderd worden, welke echter het bedrag van 2 pct. niet zal te boven gaan.

De voorzitter heeft echter tevens den voordeeligen invloed doen opmerken van de maatschappy op de Nederlandsche scheepvaart en nyverheid, en berekend, dat de waarde der in 1828 uitgevoerde goederen heeft bedragen *f* 4,200,000; dat is *f* 200,000 meer dan in 1827; en dat nationale nyverheid daarin heeft gedeeld voor *f* 3,650,000; dat is *f* 550,000 meer dan in laatstgenoemd jaar.

In het jaar 1828 heeft de maatschappy bevracht 54 schepen, metende 13,500 lasten; waaronder 32 in Nederland gebouwde bodems, metende 7,700 lasten. Voor de verzekering zelfs der rykste ladingen heeft zy geene buitenlandsche hulp behoeft.

De Stad Potosi, in de Republiek Bolivia.
(Uit *Brand's* Reizen.)

Potosi is gebouwd op eenen oneffen grond aan den voet eener hooge bergketen en om deze reden loopen ook alle straten afhellende; de lucht is zoo fyn en yl, dat een vreemdeling geene 30 schreden doen kan, zonder dat hem de ademhaling gestremd is, welke onaangename gewaarwording men daar *la sorrache* (ademstremming) noemt; men moet dus niet dan zeer langzaam gaan, en van tyd tot tyd ophouden. De inlanders zyn zelf niet geheel vry van deze plaag. De luchtgesteldheid is byzonder gestreng en verbazend veranderlyk; zelfs des zomers ondervindt men schier iederen dag alle vier de jaargetyden, onaangezien de stad onder 19 gr. 47 m. Z. B. en dus als het ware nog onder de heete luchtstreek ligt. Zy is echter ook ten minsten 4,200 voeten boven de oppervlakte der zee verheven. Potosi heeft geene wandelwegen en over het geheel geene openbare plaatsen van verlustingen; overal in het rond ziet men niet dan rotsen en bergsteilten; vruchten, moesgroenten, alle levensmiddelen voor menschen en vee moeten 20 mylen ver met lastdieren aangebragt worden. Volgens de laatste volkstelling in 1826 bezit de stad niet meer dan 11,200 inwoners; voor 30 jaren bezat zy ten minste 52,000, waaruit men kan opmaken welke vreesselyke verwoesting de revolutie-oorlog en de wraakoefeningen der Spanjaarden ook daar hebben aangerigt. Potosi is slechts eene armoedige plaats; de hoofdbron van haar bestaan, de zilvermynen, is uit gebrek aan geld en handen verlaten geworden. Eenige weinige mynen is men weder begonnen te bewerken, doch de meesten zyn door de boosheid der Spanjaarden vernield geworden. Het verblyf in deze stad is zeer treurig. De eenige dag, op welke men leven en beweging bespeurt, is de verjaardag van den slag by Ayacucho (9 Dec. 1824) die door de sterk patriotsch gezinde inwoners met luide blydschap gevierd wordt.

Blik op de zelfstandige en zedelyke staatsgesteldheid der Turken.

Er zyn thans, alles wel berekend, byna tachtig jaren verloopen, sedert men over den broozen staat en den toekomenden val van het Turksche Ryk blyft redekavelen. Sedert *Voltaire*, hebben meer dan vyftig schryvers, historiekundigen, wetgeleerden, staatsmannen, dichters, den Sultan voorgeslagen om den Bosphorus aan de Christen Mogendheden af te staan. En, toch zien wy, wat er gebeurt - - - van waar heeft dan dit oude zwakke volk die zonderlinge veerkracht? waar uit put het zyne zoo onverwachte hulpmiddelen? hoe kan de onwetendheid in krygskunde boven de welgeoefende oorlogskunst, de ordeloosheid boven de krygstucht, het onregelmatige boven de almagt eener volmaakte organisatie zegepralen?

Wy moeten het herhalen, *men kent Turkye niet*; en bedrogen door een legio van uiterlyke betrekkingen heeft Europa welligt den slaap van den leeuw, voor zyn wegsterven gehouden. In Turkye, en in den boezem zelf van zoo vele grondstoffen der ordeloosheid, bestaat er, baarblykelyk, een magtvol en verborgen beginsel van kracht, omtrent welk onze staatkundige en godsdienstige vooroordeelen ons misleid hebben.—Maar, door met oordeelkundige onderscheiding te kiezen onder de menigvuldige oorkonden en bescheiden, die ons van het Turksche Ryk zyn toegekomen, wordt het mogelyk zich hieromtrent inlichting te verschaffen.

De hulpmiddelen, op welke Turkye de hoop op een zegepralenden wederstand kan bouwen, zyn, even als die van alle staten, zelfstandig en zedelyk. De eerste behooren aan den grond, de andere aan het volkskarakter, en hangen af van den volksgeest en van het gouvernement dat beide soort van hulpbronnen, materiele en morele, in werking zet.

Het karakter der Turksche natie wordt voornamelyk door hare *Godsdienst* gewyzigd en bepaald. De Godsdienstige geestdryvery of dweepzuchtige partywoede is eene dryfveer, die nog by de volken die het Ismalismus aankleven, tot heden niets verloren heeft, en het gouvernement kan dien altyd oproepen en in werking zetten, tot het meest mogelyk bevorderen en ontwikkelen der krygskundige magt; want, zoo men weet, is dit gouvernement een theocratisch militair bewind. Dit dubbel gezag, verspreid in handen van onmiddelyk van Mahomed afstammende Kalifs, is sints lange in Turkye tusschen den Sultan en het ligchaam der *Ulema* verdeeld; eene onvoorzigtige deeling, die ongetwyfeld de magt der Ottomansche vorsten heeft verzwakt. Hoe dit zy, zoo is niettemin de godsdienst ten allen tyde aan de staatkunde dienstbaar, wanneer, gelyk thans het geval is, het Ryk zich in gevaar bevindt.—Deze soort van fanatismus is thans weinig door ons te beoordeelen, en wy zouden moeite hebben om ons, van deszelfs uitwerkselen, eenig denkbeeld te vormen, indien die uitwerkselen niet voor onze oogen lagen.

De *krygsinrigting*, hoe onvolkomen die dan ook zyn moge, is by de Turken de tweede springveer hunner magt. Ieder man is in Turkye geboren soldaat, en men weet dat de vrywilligers vroeger eenmaal een aanzienlyk en allernuttigst gedeelte der Mussulmansche legers uitmaakten. De Mollahs en Menjahins roepen in oorlogstyd van boven de moskeetorens uit, dat ieder regtgeaard Mussulman gebouden is de ongeloovigen te bestryden, en zy sommen achtervolgens alle de verpligtingen op, welke den waren geloovigen de pligt opleggen, om de wapenen op te vatten. De Turksche natie, ten tyde van haren grootsten bloei en luister, heeft ontegenzeggelyk het schouwspel opgeleverd der meest verwonderlyke oorlogswoede, die immer by eenig volk heeft geheerscht. Trouwens, zy, die het best dit volk hebben gade geslagen, hebben altyd gemeend, dat er niets anders dan een vorst van hooge bekwaamheden en van een groot karakter zoude vereischt worden, om die oorlogszuchtige vlam weder aan te blazen. Thans, nu *Mahmoud* daar is om die voorspelling te vervullen, wat zoude er ontbreken om Turkye wederom tot eene Mogendheid van den eersten rang te verheffen, die aan Europa niet zoude schadelyk, maar nuttig zyn, door de Russische heerschzucht te breidelen? Er zoude slechts eenige wyziging in deszelfs krygsinrigting vereischt worden. Ook dit heeft *Mahmoud* bewerkstelligd, ten minste houdt hy zich bezig met zulks te doen.—Vele kiemen van verbeteringen, volmakingen, laat ons liever zeggen, van beschaving waren sints lange in Turkye opgeschoten, en van nu af beginnen zy zich te ontwikkelen: zy kunnen juist in de crisis die kortelings dit Ryk dreigde te doen instorten, het weligst opwassen. Een dergelyk phænomenon is wel by anderen, dan by de Turken, waargenomen.

De Turken, ja zyn traag, vadsig, onwetend zoo veel men slechts wil, maar, zy hebben toch, in stilte, van alle de kundigheden der overige Europesche Volkeren weten party te trekken; en wat men er ook van zeggen wilde, het Mussulmansch vooroordeel stoot niet meer de westersche verlichting, de westersche kunsten van zich af; en het zoude der waarheid geene krenking gedaan zyn, te verzekeren, dat, in dit tydsgewricht, meer dan twee duizend Europesche officieren in de legers van *Mahmoud* dienen.

Over het Turksche Krygswezen.

Een Engelsch officier, die zich eenen geruimen tyd in Turkye opgehouden heeft, verzekert dat de Turken, op verre na, zich niet in den nadeeligen toestand bevinden, als men zulks zoo algemeen gelooft. De krygstucht is by de Turken, in de laatste tyden, werkelyk zeer veranderd. Hunne schildwachten bewaren hunnen post even heilig, hunne piketposten worden met even vele zaakkennis en overleg uitgezet, en hunne verkenningstroepen of patrouilles houden eenen even geregelden gang, als by de best gedisciplineerde legers. Tegenwoordig kan men geene dergelyke valstrikken leggen, als in vorige oorlogen, de Russen veelal zulks deden. Hunne artillerie, die van een ongeëvenredigd groot kaliber plagt te zyn, en derhalve moeijelyk te bedienen en te verplaatsen was, is thans geheel en al op den Engelschen en Franschen voet ingerigt. Hunne grootste kanonnen, uitgenomen die, welke in de vestingen op de wallen staan, zyn 36 ponders. De houwitsers, welke zy in den vorigen oorlog nog alleenlyk slechts kenden, uit de verwoestingen welke deze vuurmonden onder hunne legers aanrigtten, zyn tegenwoordig by hen in gewoon gebruik, zoo als ook de mortieren, van welke zy in den vorigen kryg een nog zeer onvolkomen begrip hadden. Onder de Turksche vestingbouwkundigen bevinden zich zeer verdienstelyke officieren. In opene vlakte geeft de wilde drift, de dapperheid en het groot aantal hunner Kavallerie groote voordeelen. De geoefendheid, onvermoeibaarheid en vlugheid van zyn paard, geven aan den Turkschen ruiter eene overmagt, voor welke gemeenlyk zyne tegenparty zwichten moet.

De infanterie der Turken, is, vooral in de laatste tÿden, door krÿgstucht oneindig verbeterd geworden. Zÿ is in divisien verdeeld, die met onze bataillons gelÿk staan, en heeft in de manoeuvreerkunst groote vorderingen gemaakt. De Turken vermÿden in hunne krÿgsbewegingen alles wat, zonder wezenlÿk nut, den soldaat slechts afmat en belemmert. Voorheen hadden zÿ een afschuw van de bajonet; thans is het grootst gedeelte hunner infanterie daarmede voorzien. Dit alles heeft echter slechts betrekking op het gedeelte der Ottomannische troepen, welke men geregeld kan noemen. De talrÿke scharen der Aziatische legerbenden zÿn nog altÿd zoo ongedisciplineerd, als zÿ altÿd te voren waren

BEKENDMAKING.

Secretarie van het Gemeente-Bestuur, den 18den September 1829.

HET Gemeente-Bestuur dezes Eilands, brengt ter kennis van en gelast by deze aan alle Broodbakkers dat de Brooden voor de volgende week te bakken het gewigt zullen moeten houden van 16 Oncen voor 15 Centen; terwyl de Fransche Brooden Een Once minder zullen kunnen wegen, op pœne als by publicatie van den 16den Maart 1824 is bepaald.

Van wege het Gemeente-Bestuur voornoemd,
De Secretaris van hetzelve,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

BEKENDMAKING.

Secretarie van het Gemeente-Bestuur, den 4den September 1829.

HET Gemeente-Bestuur dezes Eilands, doet by deze aan alle Vleeschhouwers kennis geven, dat de pryzen van Versch Vleesch voor de loopende maand September zyn bepaald als volgt:

Ossen Vleesch op niet hooger dan 30 Centen per pond.

Schapen of Lams Vleesch op niet hooger den 25 Centen per pond.

Kabrieten en Varkens Vleesch en Schilpad op niet hooger dan 20 Centen per pond en gelast hun verder zich daaraan te houden op pœne als by de wet is bepaald.

Van wege het Gemeente-Bestuur.
De Secretaris van hetzelve,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.



PUBLIEKE VERKOOPING.

DE ondergeteekenden in kwaliteit als speciale gemagtigden van Mejufvrouw ESTER VAN ISAAC GOMEZ, Wed. van JACOB DE CRASTO, zullen op Maandag den 21sten dezer by Publieke Opveiling op zeer voordeelige voorwaarden doen verkoopen:

Een Huis en Erve gelegen in de Willemstad, in de Breede Straat, Wyk 2, No. 83.

Een Plantagie of stuk grond met de daarop staande woonhuis en verdere gebouwen genaamd Hof & Berg, door de wandeling Vagevuur, gelegen in de Oost Divisie 3de District; als mede een Neger genaamd Gieto.

G. VOS, Jz.
B. A. CANCRYN.

Den 4den September 1829.

PUBLIEKE VERKOOPING

OP Maandag den 2den der aanstaande maand November,

Een Huis en Erve gelegen in de Willemstad tusschen de Heere Straat en de Waterkant, 1ste Wyk, No. 4.— Dit effect zal in twee gelyke deelen gesplitst en alzoo verkocht worden; namelyk: het Oostelyke gedeelte in de Heere Straat, bestaande uit twee verdiepingen en twee pakhuizen, waarvan een in de Heere Straat en het andere in de gang naar den Waterkant uitkomt. Het Westelyke gedeelte aan den Waterkant, bestaande ook uit twee verdiepingen en twee pakhuizen, een uitkomende aan de Waterkant en het andere in de gang.

Een Huis en Erve gelegen in de Breede Straat, 2de Wyk, No. 115.

Een Huis en Erve gelegen in de Keuken Straat, 1ste Wyk, No. 53.

Zynde echter bovengemelde effecten uit de hand te koop en voor verder narigt gelieve men zich te vervoegen by de Hypotheek houdster Mevrouw S. B. de Quartel.

JEOSUAH DE SOLA.

Den 18den September 1829.

TE KOOP

Op het Drukkerÿ Kantoor,

A. B. C. BOEKEN.

AANBESTEDING.

WORDT aanbesteed door Z. M. brik Valk de kwantiteit van omtrent 55 Nederlandsche Ponden versch Rund Vleesch twee maal 'sweeks op Woensdag en Zondag;—de belanghebbenden kunnen zich tot dat einde met beslotene biljetten addresseren tot Dingsdag den 22sten dezer des namiddags te 3 ure aan boord Z. M.'s brik voornoemd.

De fungerende Victualiemeester,
D. SPANJAARD.

Den 18den September 1829.

CURAÇAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste.

INGEKLAARD—SEPTEMBER.

14.	bark Drie Gebroeders, Flemming,	Aruba
	golet Guayra Felix, Rios,	Fuerto Cabollo
	—— Canton, Harton,	New York
16.	bark Royal Oak, Teweson,	Kingston Jamaica
18.	golet Del Carmen, Schotborgh,	Maracaybo

UITGEKLAARD—SEPTEMBER.

14. golet Irena, Hanzen,
—— Esther la Reyna, Jacobs,
bark Margarita, Orraca,
15. —— Drie Gebroeders, Flemming,
16. golet Maria, Rotjes,
18. —— Guayra Felix, Rios,
—— Hespicus, Haskell,
—— Cleantis, Fournier,
—— Canton, Harton,
faluca Maria, Albertin,

Wÿ hebben eenen brief gelezen, gedagteekend Kingston Jamaica den 16den Aug. 1829, behelzende dat Bolivar onzinnig en versufd wordt, dat hÿ zich aan de devotie geheel heeft overgegeven en dikwÿls ter biegt gaat, en dat hÿ zich bezig hield met paspoorten te onderteekenen voor de verbannelingen en vluchtelingen.

Men wil dat hÿ niet geslaagd zÿ in zÿne ondernemingen tegen Peru.

Een artikel in eene Jamaica Courant van den 14den July ll. behelst eene mededeeling uit Panama onder dagteekening van den 19den July.

Daaruit blÿkt dat de Panamenianen ten uiterste ontevreden zÿn met het tegenwoordig bestuur van Bolivar en vuriglÿk verlangen het juk van het despotismus afteschudden en optehouden slaven van Bolivar en die zyner soldaten te zÿn. "Vele en vele banden" zeggen zÿ, "verbinden ons aan Jamaica en aan Engeland, terwÿl wÿ geene hoegenaamde betrekkingen hebben, met het tegenwoordige Columbia." Zÿ wenschen innerlÿk Engelsche kolonisten of Engelands *protegees* te worden.

In de "New York American" van den 7den Augustus lezen wÿ dat ingevolge eenen vertrouwelÿken brief uit Bogota, Bolivar zÿne toestemming gegeven heeft om zich te laten kroonen, en dat er onderhandelingen geopend zÿn met het hof van Frankrÿk om de kroon op eenen Prins van het Huis van Bourbon te doen volgen.

Men zegt dat de kroon van Bolivar reeds in Europa gemaakt wordt, en dat het jongstgeledene bezoek des Hertogs van Orleans en zÿnen zoon, *de Prins de Chartres*, naar Engeland, geschied is met inzigt om hem bÿ Donna Maria da Gloria aantebevelen.

Aangezien Bolivar naar de verovering van Peru streeft, zoude het met zÿne inzigten byzonderlÿk strooken, om zÿn rÿk aan de Brazilien te doen grenzen, en de twee kroonen op zÿnen opvolger te zien overgaan.

Uit het Russische legerberigt van het treffen nabÿ Choumla voorgevallen tusschen Diebitsch en Redchid Pacha, blÿkt het dat hetzelve niet zoo bloedig is geweest als de Glasgow Courier opgaf, als zÿnde het een der bloedigste veldslagen der latere tÿden. De Russen hebben toch weinige hoofd officieren verloren, zÿnde een kolonel gesneuveld en twee generaals gekwetst.

Het schÿnt verders dat het leger van den Groot Vizier ook geen zeer groot verlies aan dooden en gekwetsten gehad heeft, maar dat zÿn leger geen kans ziende om tot het versterkte kamp door te dringen, zich door eenen overhaasten terugtogt heeft trachten te redden. Het verlies in het materiele voor den Vizier is volgens Russische opgave verbazend, als bestaande in 70 stukken geschut—40 stukken achtergelaten bÿ den ingang van het bosch, 16 in het bosch en 14 den volgenden dag op de wegen achtergelaten. De Vizier heeft dus een zeer groot artillerie park gehad voor een legerkorps van 40 à 45,000 man.

De eerste ontmoeting der beide vÿandelÿke legers heeft plaats gehad zeer nabÿ Choumla, doch daarna is de Vizier geretireerd naar Marasch. Deze plaats ligt tusschen Choumla en Pravadi, dus is de Vizier geretireerd naar de plaats van waar hÿ kwam, en nog verder van zÿn versterkt kamp verwÿderd. Zou het hem mogelÿk zÿn om van daar door een omweg zÿn kamp te bereiken? of bestaan er naauwe wegen door den Balkan, waardoor hÿ hoopt te ontkomen? Volgens beschrÿving begint de Balkan met lage heuvels; dit zal het gebergte zÿn waarin zich de Turken verstrooid hebben, zoo als de laatste berigten luidden. Het hoofdgebergte dat vele mÿlen zuidelÿker ligt, is eene steile muur die op sommige plaatsen 8000 voeten hoog is, waartegen dus geen opklimmen kan zÿn; deze muur loopt tot aan de zee toe.

De toestand van het leger des Viziers moet allerverschrikkelÿk zÿn zoo hetzelve het versterkte kamp niet kan bereiken of door de difilés van den Balkan ontkomen. Men verbeelde zich den toestand van een leger van 20 à 30,000 man, (zoo veel kunnen er na het gevecht nog overgebleven zÿn) in een woeste ontvolkte landstreek, zonder levensmiddelen omdolende, door den vÿand, wien de provisie wagens in handen gevallen zÿn, vervolgd en door rivieren tegengehouden. Het eerste berigt uit die streken moet allerbelangrÿkst zÿn.

Generaal Diebitsch heeft bÿ deze gelegenheid eene manœuvre à la Napoleon gemaakt, namelÿk door een geforceerden marsch zÿn vÿand afte snÿden, en in deszelfs rug of de flanken te vallen. Dit hebben Melas te Marengo, Mack te Ulm en Ferdinand van Pruissen aan de Saal ondervonden. Onze keizer, zeiden de Fransche soldaten, ter dier tÿd, maakt meer gebruik van onze beenen dan van onze armen in den strÿd. Dit zouden de Russen ook van Diebitsch kunnen zeggen.

Arrived on Saturday last, H. B. M. corvette *Slaney*, from Belize, and on Monday H. D. M. brig *St. Jan*, capt. Schultsz, from Puerto Cabello. The *St. Jan* on coming to anchor fired a salute, which was duly returned by the Fort Amsterdam.

Sailed on Saturday last, H. B. M. brig *Harpy*, for Jamaica, on Tuesday H. B. M. corvette *Mercey*, for La Guayra, on Thursday H. B. M. corvette *Grashopper* and H. B. M. schooner *Speedwell*, for Jamaica and H. B. M. schooner *Cangeroo*, for Maracaybo.

Extract of a letter dated Kingston Jamaica, August 16th, 1829.

"Bolivar is becoming flattulent and weary, he has turned his mind to devotion, confessing himself frequently, and is busy signing passports for the exiled and fugitives. It is supposed also he had not been succesful in his campaign against Peru."

FROM AMERICAN PAPERS.

NEW YORK, JULY 31.

LONDON, June 17.

Half past 7 o'clock.—Dreadful rumours are current this afternoon respecting Portugal. It is stated that upwards of thirty persons had been either poisoned in prison or publicly executed. Amongst them is said to have been a very wealthy lady, named Mendez, whose only crime was refusing to purchase her liberty by drawing from the

English funds, for the use of the usurper the whole of her property in this country. I have endeavoured to ascertain whether these accounts are true, but I cannot learn. They are said to be dated May 30, but the Portuguese Ambassador has no letter of a later date than the 23d. I send you the letter of that date, received here from a person of the highest respectability.

Lisbon, May 23.—Our city has been for the last three days in the greatest agitation in consequence of several bands of volunteers scouring the streets, headed by a *priest*, the curate of Barreiro, insulting and attacking all those they took for the partisans of legitimacy, and committing all kinds of disorders.

These disgraceful scenes have been carried so far, that to-day even some persons of the lower orders (who had hitherto taken the part of Don Miguel) proceeded to defend the insulted persons, attacking the satellites of Don Miguel, and dispersed them with stones.

In the prisons scenes of the utmost distress and misery were daily occurring; indeed, despair had risen to such a pitch that the prisoners themselves had defied their jailors by singing the hymn of Don Pedro, and by proclaiming the legitimate Queen Donna Maria II.

Piquets of cavalry had been added to the regular force that guards the prisons, and those prisoners who were most remarkable for their attachment to the Queen were removed to the forts.

From the Gazette de France, dated June 16.

"*Paris, June* 16.—The last letters from the Levant bring us certain news that the blockade of the Dardanelles has received all the extension that was apprehended. Admiral Heyden, instead of revoking the declaration of Amiral Ricord, has truly confirmed it; on the other hand, the Greeks who have passed the Isthmus of Corinth, which was assigned as their boundaries, and are now masters of Missolonghi and Lepanto, make every where declarations of blockade.

"Thus we shall soon see all the coast of the Ottoman empire prohibited to the French and English merchants. Russia, which had promised to wave its rights as a belligerent power in the Mediterranean, and which subsequently seemed disposed to confine itself to the blockade of the Dardanelles, now extends to all the coast of the Ottoman Empire a net which its allies cannot break through.

"Such is the result of the expedition to the Morea, the effect of which has been to encourage the Russians in their enterprise, and to deliver up Greece to the influence of their policy. It is with the money of France that the Greeks have quitted the Morea, and have taken possession of those coasts which are now going to be closed against our commerce.

"Our readers will easily perceive all the consequences that may arise from such a state of things. If war breaks out between the great powers, and if the revolution should arise in France by means of the electoral colleges, the weakness and indecision of the present Ministry will be the cause of these two misfortunes."

August 12.

LONDON, June 30.

Constantinople May 26.—After the return of the Captain Pacha, the Sultan went on board the Admiral's ship, and expressed the satisfaction with his conduct.—On the 23d the Captain Pacha was again going to enter the Black Sea, but a Russian fleet of twenty sail appeared off the Bosphorus. The Turkish ships prepared for battle, but were attacked by the enemy and compelled to retreat. Since then Captain Pacha has remained at anchor in the channel, and will, probably, not put to sea again for the present.

Portugal.—Letters to the 12th inst. have been received from Oporto. That once great commercial city, owing to the political situation of Portugal, is declining fast into a state of the utmost misery and wretchedness.—All the natives either are, or fear to be, under proscription, and the English residents lose their best connections. Thus all parties are made to suffer. The destitution among the lower classes was dreadful, and the consumption of provisions in consequence had so materially fallen off, that corn and the other necessaries of life, though by no means abundant, scarcely found a market.

An event mentioned in letters from Portsmouth has occupied a good deal of attention in the city for some days past. The Ocean, capt. Locke, had arrived at Portsmouth from Terceira, whence she sailed on the 15th last, and it appears that she was boarded on the 16th by an armed boat from the Portuguese frigate Perola, and desired to remain by the frigate all night. On the following morning Captain Locke went on board the frigate, and requested to be allowed to proceed on his voyage. The captain of the Perola asked him if he had letters on board, and being informed he had a small bag given him by the English Consul, he was desired to go for it, and when brought on board the Perola, the capt. insisted on its being opened, or he would keep it altogether. There being no alternative, it was opened, and the Portuguese letters extracted. The English letters were returned, and the ship allowed to proceed. The object, without doubt, was to discover, from the correspondence of the inhabitants of Terceira, what their views were with respect to the government of Miguel, and to lay the foundation of new prescriptions and cruelties like those of Madeira and Oporto. Yet the Portuguese officer had no right, in pursuing it, to violate the sanctity of an English mail, sealed and despatched by the English Consul! All that can now be hoped for, in the case of Miguel, is, that he may at length commit some such outrage on the English flag as may bring on him the punishment his crimes so justly merit.

The following is an extract from the Lisbon papers which reached us yesterday, dated June 16:—

War-Office.—Official.—Ships composing the squadron which conveys the expedition to Terceira:—

Frigates, Diana, of 52 guns, Amazon of 44.

Corvettes,—Urani, 24 guns, Princeza Real, 22.

Brigs,—Infant Don Sebastian, 9 guns, Treze de Mayo, 14, and Gloria.

Schooners,—Maria e Cardozo, 14 guns, Galatea, 14, Orestes, Princess de Beira, and Principe Real.

All these ships convey the battalions of Cargadores 1st and 11th; of infantry 7th and 16th, a corps of artillery, and one engineer. Besides the abovementioned ships there are now blockading Terceira the Don John VI. of 74 guns, the Persia frigate of 41.

The sailing of the second expedition against Terceira is confirmed. The force on leaving the Tagus consisted of 12 sail; there were 1,800 military.

We have letters from Terceira to the 5th inst. The island was blockaded by Don Miguel's squadron, which consisted of a line of battle ship, a frigate and a sloop. The former was off Angra and the two latter off La Praya, every thing, however, was tranquil, and the refugees deemed their situation secure. No attempt at landing on the part of Don Miguel's troops was anticipated, as the island was strongly fortified at all points; thirty pieces of cannon recently arrived from England, had been added to the batteries in the Castle of St. Jean Baptista, which commanded the entrance to Angra, and troops were stationed every where a landing could be effected. The volunteers were chiefly at Lapraya, about four leagues from Angra. It is not concealed that Don Miguel has many adherents among the people, and the soldiers patrolled the streets day and night to prevent any rising or disturbance. The supernumerary officers had been formed into a battalion, and drilled to handle the musket; they chiefly formed the night patrol, at their own request.—They were anxiously in expectation of news from England, as reports were very common that Great Britain and France were endeavouring to effect an arrangement of the Portuguese affairs.—*Devonport Telegraph.*

[From the *Messager des Chambres.*]

Paris, June 26.—Extract of a private letter from Lisbon, dated June 6.—"The Belle Gabrielle French frigate has just arrived in this port. It could not appear more *apropos* than after the executions at Oporto, and the excesses recently committed in the Capital by the Royelist volunteers. The presence of this vessel has produced here a lively sensation, and almost general joy. It cannot fail to inspire the disturbers of the peace with awe, and will preserve our countrymen from the insults and ill treatment to which the inhabitance of Lisbon have been exposed for above a fortnight."

WARSAW, June 18.

The Emperor arrived here on the 16th, in good health. The Grand Duke and Duchess of Saxe Weimar arrived here yesterday. All the Russian and Polish infantry go into the camp near Warsaw to-morrow. On the following day there will be divine service and a grand review in commemoration of the restoration of the Kingdom of Poland.

The Emperor has allowed the sum of 200,000 florins for the poor, which are to be distributed by a Committee named for the purpose.

The Lord Melville packet brought the following intelligence:—On the 11th inst., two Austrian corvettes Carolina and Adriana, arrived at Gibraltar from El Arache, on the Moorish coast, where they had attacked two Moorish brigs, and set one of them on fire, which the Moors managed to extinguish. The Austrians then landed, with the intention of attacking the town, when the Moors assembled around them so quickly, and in such vast numbers, that the Austrians, in their precipitate re-embarkation, were obliged to leave 23 men behind who were instantly massacred. This attack was occasioned by the Moors having seized an Austrian merchant vessel, and would not give her up. On the 26th May, two pirates (Greeks) were executed at Malta for the murder of a Jew and several other persons.—*Falmouth Packet, June* 27.

It was stated that the ship Bingham, one of the transports from Havana, spoken by the sloop Missouri, was from Mexico, where it was supposed she had landed her troops. On enquiry, we find the statement was erroneous. The Missouri spoke the Bingham on the 22d ult. about 85 miles south of the Balize. She was full of troops, and was steering for New Orleans. Reported that she was bound to the latter part to repair, having sustained some damage in a squall.—*Mercantile Adv.*

Bolivar.—Letters from Bogota state confidently that Bolivar has *consented* to be crowned, and that negociations are going on with the French Government for settling the succession on a Bourbon prince. The Crown of Bolivar, it is said, is now preparing in Europe, and as the recent visit of the Duke of Orleans and his son, the *Prince de Chartres*, to England, is said to have had for its object an introduction to Donna Maria de Gloria, it is supposed the prince will become the Emperor of the Brazils. Bolivar having in view the conquest of Peru, it will suit his views to have his empire bounded by the Brazils, and to see the two crowns settled on his successor.

The Spanish Government have loaned money to the shopkeepers at Havana, to enable them to resume their business.

FROM A JAMAICA PAPER of the 14th JULY.

We are indebted to a friend at Panama for the following Communication:

Panama, June 19, 1829.

Dear Sir,—I am happy to enclose you a file of late Peruvian papers—in them you will perceive the state of that Country, and the falsehood of the description of the battle of *Tanquion Ponteti*, as represented by the Colombian Generals. It would have been long ago contradicted, had the least freedom existed in this unfortunate Country, where there is nothing but despotism and tyrannical oppression. We have presses, types, and paper—to no purpose—none dare even speak—his freedom, property, and life being in danger—the political inquisition revenges more and worse than it did under the Spaniards!! The inhabitants of this Isthmus are all wishing to shake off the yoke of oppression, and cease to be the slaves of Bolivar and his servile soldiers. Many and many ties bind the Panamenians to Jamaica and to England, while none, none at all to the present Colombia—they all wish to their heart to become English colonists, or *protegees*. Ha! dear Sir, if you could only ascertain, through your valuable paper, the opinion of your Government, and encourage them in their warm wishes, you would receive immortal gratitude from the Panamenians, and would render great service indeed to your Country, and in particular to Jamaica. The situation of Panama is important both in a political and commercial point of view—only show yourself disposed, abundant materials will be sent you—we only want your encouragement.

CONCLUDED FROM OUR LAST.

The Press.—Convention of Ocana.

Popayan, October 1828.

The contents of the act, which antecedently announced the projects against Peru, is shameful, and suffice to qualify the intrigues and perversities provoked by them. In the meantime the disconjunctor of finger, colonel Bolivar took it with him and presented it to General Bolivar in Socorro on the 16th at 4 o'clock p. m. General Bolivar lost no time, he ordered it to be circulated throughout the Republic, saying "that far from being depressed by the idea of an overthrowing of things which aggravates the public calamities, he finds himself intimately convinced that the national opinion would not be distracted by any cause whatever, not even by the most powerful; and at the same time he was resolved to employ his authority and energy in the service of the state." We must moreover recommend to the readers these phrases, which never have been used by any conqueror before, nor even in the act of conquest, but afterwards. Not being contented of having transmitted the circular to Paez, as supreme civil and military chief of the departments of Venezuela, Maturin, and Orinoco, to whom it was necessary to send it, Bolivar did not abide by this, but forwarded the same to the intendants and commandants generals of the east departments Maturin and Orinoco, where he had by anticipation a military force, in whom he may confidently depend. The reader will judge of this precaution. His activity was not quiet, neither did he rest in the velocity of the mails to all the districts of the Republic. Some of the 21 persians flew and others were dispatches to places of importance and at the same time thro'out Colombia. They began and repeated the scene of Bogota amidst violence and sorrow. Enough was said of this transaction and Bolivar himself expected no more of it. He left Socorro for Bogota, and immediately on the 3d of July, without waiting for the resolution of the inhabitants of the republic and only with the forced and tumultuous proclamation which took place in said capital, invested himself with the absolute sovereign power, declaring war briskly against Peru, according to the document which I here insert, in order that the *Courier Français* published in Paris, may comment on the same and charge itself to assist with its talents to enslave the Americans. The *perfidy* of the Peruvians, as Bolivar entitle it, consists entirely in their refusal to be ruled by him, and to admit his sistem of government—it consists in their wishing to be an independent and free republic, and no integral part of the projected Bolivian Empire.

DECLARATION OF WAR.

"Simon Bolivar, &c.—To the Colombians of the "South.—Citizens and Soldiers.—The perfidy of the "government of Peru has surpassed all the limits and "trampled on all the rights of his neighbours of Bolivia "and of Colombia. After having suffered thousands of "outrages, with a heroical patience, we have been at "last obliged to repel the injustice by force. The Pe-"ruvian troops invaded the heart of Colombia (*quid ad* "*nos?*) without previous declaration of war, and without "any reason for it. Tabh isominable conduct shows us "what we have to expect from a goveroment, which "does not know either the laws of nations or those of "gratitude, nor even have any consideration due to "friendly nations or brothers. To give you the de-"taile of the crimes committed by the government of "Peru would be too much, and your patience would not "suffer to listen to it without a horrible cry of ven-"geance; but I will not excite your indignation nor re-"vive your painful wounds. I invite you only, nay I "call you to arms against these wretches, who have al-"ready defiled the soil of our daughter, and who still "intend to profanate the bosom of the mother of the "heroes. Arm yourself Colombians of the South, fly "to the frontiers of Peru and wait there the hour of ven-"geance. *My arrival amongst you will be the signal of* "*combat.*" The Bishop of Caracas Mendez at the presence of this, call it peace and the newspapers call it redemption.